

Tomás y Paquita

- Sú v procese svätorečenia.
- Pochádzajú zo Španielska.
- Tomás Alvira - sa narodil vo Villanueva de Gállego v r. 1906; Študoval na univerzite v Zaragoze, neskôr získal doktorát z chémie, bol tiež výskumným pracovníkom a profesorom na Inštitúte prírodných vied v Madride.
- Paquita - sa narodila v Borau v r. 1912. Bola veľmi inteligentná, no na to, aby mohla študovať, musela sa uskromniť celá rodina. Po ukončení magisterského štúdia sa z nej stala vynikajúca učiteľka.

Prvýkrát sa stretli na školskom výlete. Thomás mal 20 rokov, už bol z neho učiteľ, Paquita bola študentkou, mala vtedy len 14, no svojim správaním veľmi očarila Thomása... Po rokoch sa zasnúbili a sviatosť manželstva si vyslúžili 16. júna 1939 v kostole San Gil v Zaragoze.

- Obaja sa stali členmi Opus Dei. Verní duchu spoločenstva nám i mnohým ďalším ľuďom odovzdali príklad kresťanského života. Slovam svätého Josemaríu Escrivá de Balaguer, dokázali v rodine vytvoriť „šťastný a svetlom naplnený domov“.
- Z ich manželstva vzišlo 9 detí. Prinášali im radosti i starosti, no veľkou bolesťou bola pre nich smrť najstaršieho synčeka Josého Maríia, ktorý zomrel vo veku piatich rokov.
- Vždy sa usilovali naplno žiť sviatosť manželstva. **Vo veľkej vzájomnej láske sa darovali jeden druhému. Bola to Božia láska, ktorá ich nútila neustále premýšľať, ako druhého urobiť šťastným. Zjavné to bolo zo spôsobu, ako sa na seba pozerali, ako sa spolu rozprávali a ako na seba čakali.”**

- V ťažkostiach i radoostiach **vedeli vnímať pozitívnu stránku života**, bohatého na dary, ktoré im dával Boh
- Aj oni si prešli bolestivými chorobami, ktoré s trpezlivosťou znášali. Thomás zomrel na postupujúcu rakovinu keď mal 86 rokov. Paquita odovzdala svoju dušu Bohu po mozgovej príhode, ktorá jej spôsobila celkové ochrnutie. Zomrela vo veku 82 rokov.

Rady pre šťastné manželstvo
od manželov

Alviroucov

1.

MAJTE TÚŽBU MILOVAŤ

Robiť malé gestá, ktoré prezrádzajú veľkú lásku.

Thomas raz do týždňa prichádzal z práce domov o niečo skôr, aby mohli mať s Paquitou spoločný čas len pre seba.

Čas na rande bez detí posilňuje vzťah

2.

BUĎTE POZORNÍ K DRUHÝM

...malými gestami prejavovali lásku – bozk na privítanie, objatie, pomoc...

Thomas venoval čas aj svojim deťom, netajil sa tým, že je na ne hrdý.

3.

UČTE VLASTNÝM PRÍKLADOM

...pre výchovu je dôležitá atmosféra, v ktorej sa uskutočňuje dobrý vlastný príklad... Platí to aj pri odovzdávaní viery...

Ukázali svojim deťom, čo znamená Božia láska gestami lásky a skrytými obetami. Bolo to nákazlivé.

4.

UČTE DETI AKO SA MAJÚ MILOVAŤ NAVZÁJOM

**...všetko má byť preniknuté duchom lásky, dôvery a
jednoty...**

5.

PRIJÍMAJTE SLABOSTI S VEĽKÝM SRDCOM

Aj **napomínanie** (detí) má miesto vo výchove, no **bez urážok**, v **súkromí**, aby **človek nebol ponížený**, citlivo a **taktným spôsobom**. Po takom rozhovore **človek odchádza povzbudený**.

6.

PESTUJTE PRIATEĽSTVÁ

V rodine Alvírovcov mali veľa priateľov. Často pozývali domov aj kamarátov svojich detí, aby ich spoznali.

Uvedomovali si, že **dobrá výchova a vzdelanie, ktoré deťom odovzdali, by mohli byť zničené zlými priateľstvami...**

7.

REŠPEKTUJTE SLOBODU

Mať veľkú úctu k slobode človeka.

Hoci sa u Alvírovcov doma každý deň modlili ruženec, nikdy deti nenútili modliť sa s nimi. Pozvali ich, aby sa k nim pripojili, ale nenútili ich modliť sa.

“Jedného dňa sa ma v škole opýtalo jedno dievča: “Počuj, ako to, že stále žiariš od šťastia?” Nevedela som, čo povedať, ale uvedomila som si, **že šťastie, ktoré som prežívala v hĺbke duše, bolo šťastie, ktoré som vždy prežívala doma, a najmä u svojich rodičov, ktorí boli takí šťastní.**”

dcéra

Ďakujeme
za pozornosť